

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm673/facsimile.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og Aanden virker, og hvad Liv der findes, maa aabenbares, da var det kun, fordi Historien lærte mig, at hver Virkning, som hver Ting, har paa Jorden sin Tid, sit gunstige Øjeblik, som maa gribes, men kan aldrig foregribes, og dette gunstige Øjeblik syntes mig endda ikke kommet; men alle Stjerner maatte lyve, alle Mærker slaa fejl, hvis det ikke netop nu var kommet, og mine Betæneligheder bar jeg da kun her op og viste Dem, m. H., for i Deres Paasyn at ryste dem af til et godt Exempel og sige dem højtidelig Farvel, for, saa vidt det vil lykkes, aldrig mer at komme dem i Hu, undtagen som døde og magtesløse Skygger, man lader svæve forbi sig for at glæde sig ved deres Afmagt, som det bedste Bevis for, at Sejren over dem var afgjørende.

Ja, m. H., det er Visheden om, at Bladet har vendt sig, som i de senere Aar oplivede og opmuntrede mig til meget, der ellers vilde været mig umuligt, Visheden om, at der ikke blot er oprandet et nyt Aarhundrede, men aabner sig et nyt Tidsrum for os, et Tidsrum, der vist nok lige saa lidt som noget under Solen vil fattes sine Brøst og Lyder, men vil dog være det levende og folkelige omtrent lige saa gunstigt, som det forrige stod fjendtlig derimod; saa nu vil Tidens Aand være paa vor Side, saa mange, som bekæmpe Døden under alle sine Skikkelser og de unaturlige Kunster, hvormed den forsvundne Tidsaand, Roms Uvætte, Mars og Ares, hvem Seva gav det Skudsmaal, vi give Fanden: at han ler kun, naar det gaar ilde, — de unaturlige Kunster, hvormed denne Uvætte i sin lange Regerings-Tid har saa vidt muligt misbragt Menneske-Naturen og mishandlet Menneske-Livet i alle dets Forhold.

De kan nok vide, m. H., det er mig ikke ubekjendt, men er tvært imod blevet mig flittig indskærpet, at saadan en Tro paa Tidens Tegn, som hvad der har mer at betyde end en Forandring i Moden eller Metoden, det

